

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0756 van 17 december 2013
in de zaak 1011/0187/A/8/0443

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
BEVEREN

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

Tussenkomende partij: de nv [REDACTED], met zetel te [REDACTED]

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 22 oktober 2010 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 25 januari 2011, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 9 september 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente BEVEREN betekend op 19 mei 2010 ingewilligd onder voorwaarden.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het aanleggen van een verharde zone als stapelruimte.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 17 oktober 2013 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 5 november 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw ■■■■ die verschijnt voor de verwerende partij en de heer ■■■■ die verschijnt voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv ■■■■ verzoekt met een aangetekende brief van 16 maart 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 23 maart 2011 de tussenkomende partij voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen.

De tussenkomende partij werd verzocht om, in het kader van haar schriftelijke uiteenzetting conform artikel 4.8.19, §3 VCRO een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, voor te leggen..

De Raad stelt vast dat de tussenkomende partij geen gevolg heeft gegeven aan de beschikking van 23 maart 2011. De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 16 december 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het aanleggen van een verharde zone als stapelruimte, op een terrein gelegen te Melsele, deelgemeente van ■■■■”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen', goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009. De bouwplaats ligt binnen het deelplan 4 in een gemengd regionaal bedrijventerrein.

De bouwplaats is eveneens gelegen binnen het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'zone voor windturbines te Kruibeke en Beveren', goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 4 juli 2003. Dit RUP reserveert in Kruibeke en Beveren een strook langs de E17 waarbinnen de plaatsing mogelijk is van windturbines, zonder de exacte locatie van de individuele turbines vast te leggen.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De dienst Integraal Waterbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen brengt op 19 februari 2010 een gunstig advies uit.

De verzoekende partij liet na om binnen de decretaal bepaalde termijn een beslissing te nemen. Bijgevolg wordt de aanvraag geacht te zijn afgewezen in overeenstemming met artikel 4.7.18, §2 VCRO. De stilzwijgende weigeringsbeslissing werd betekend op 19 mei 2010.

De tussenkomen partij tekent tegen deze beslissing op 18 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 25 augustus 2010 om dit beroep in te willigen.

Na de hoorzitting van 31 augustus 2010 beslist de verwerende partij op 9 september 2010 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

1.4 Externe adviezen

Er werd advies gevraagd aan het agentschap Wegen en Verkeer, district Gentbrugge (autosnelwegen) omdat het perceel grenst aan de E17. Er werd geen advies ontvangen binnen de vervaltermijn van 30 dagen zodat aan de adviesvereiste is voorbijgegaan.

Gezien de ligging binnen het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "zone voor windturbines te Kruibeke en Beveren", dient advies gevraagd aan de gewestelijke administratie bevoegd voor het energiebeleid. Dit advies werd niet aangevraagd.

De dienst Integraal Waterbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen heeft op 19 februari 2010 volgend advies uitgebracht:

"...Ons inziens zullen de geplande werken geen schadelijke invloed hebben op de waterhuishouding in de omgeving indien er geen collectering van het oppervlaktewater van de bijkomende waterdoorlatende verharding in grind gebeurt."

Het advies van de gemeentelijke groendienst van 11 februari 2010 is voorwaardelijk gunstig. De beplanting aan de straatzijde dient aangepast aan nattere situaties, bijvoorbeeld wilg, els of es. In de zone van erfdienstbaarheid langs de E17 dient een

aangepast groenscherm aangeplant te worden indien toegelaten.

Op 19 juli 2010 werd door de Regie der Gebouwen bevestigd dat 'het perceel nr 1354a gedeeltelijk gelegen is op het terrein voorzien voor de bouw van een nieuwe gevangenis.

De bouw van de gevangenis kadert in de goedgekeurde nota aan de ministerraad d.d. 18/04/2008 "Masterplan 2008-2010 voor een gevangenisinfrastructuur in humane omstandigheden". De procedure voor een bestemmingswijziging in het desbetreffende GRUP is reeds opgestart. De start der werken is voorzien vanaf oktober 2011.'

2. De verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening

2.1 De beschrijving van de omgeving, de bouwplaats en het project

De bouwplaats bevindt zich in het oosten van de gemeente Beveren, buiten het centrum van Melsele, op de grens met Kruibeke en de provincie Antwerpen. Het terrein is gelegen aan de rand van het bedrijventerrein "E17 Schaarbeek", dat samen met het bedrijventerrein "Hogenakkerhoek" in Kruibeke (andere kant E17) één geheel vormt dat aansluiting vindt bij de bedrijvigheid langs de Schelde. De bouwkaavel is gelegen in een voormalig agrarisch gebied en momenteel onbebouwd. Het terrein is bereikbaar via de [REDACTED], een 4m brede gemeenteweg in asfalt.

Onderhavig perceel heeft een vrij regelmatige configuratie en is ongeveer 130m breed aan de straat, de diepte bedraagt circa 78m. Tussen het terrein en het rechts aanpalende perceel is een gracht gelegen. Het rechts aanpalende terrein is onbebouwd. Links grenst het perceel aan nevenliggende bedrijven met bijhorende gebouwen en infrastructuur.

Voorliggende aanvraag beoogt het verharderen van het terrein in waterdoorlatende grind teneinde het perceel te kunnen gebruiken als opslagruimte. De verharding wordt uitgevoerd tot op 3m van de voorste en rechtse zijdelingse perceelsgrens en tot op 20m van de achterste scheidslijn. Langs de [REDACTED] wordt in de rechteruithoek een inrit van 6m breed voorzien en in de linkeruithoek een 6m brede uitrit. Naast stapelruimte zijn ook 19 parkeerplaatsen aangeduid. De gevraagde verharding is noodzakelijk in het kader van de interne herschikking en uitbreiding van het bedrijf. Het terreinprofiel wordt niet gewijzigd, behoudens plaatselijke ophogingen van maximum 0,50m.

2.2. Argumentatie appellant, hier de aanvrager

Appellant stelt in zijn beroepschrift dat er misbruik is gemaakt van de stilzwijgende weigering. De gemeente heeft zich in de plaats gesteld van de gewestelijke en federale regeringen, waarbij geen enkel advies werd gevraagd aan de gewestelijke of federale overheid.

Appellant geeft toe op de hoogte te zijn van de plannen voor de gevangenis, doch bij nazicht van de plannen blijkt slechts een kleine oppervlakte van het betreffende perceel ingenomen te worden, waarbij deze inname de gevraagde verharding geenszins verhindert.

Tenslotte wijst appellant op de noodzakelijkheid en dringendheid van de aanvraag als voorwaarde voor de verdere uitbreiding van de activiteiten van het bedrijf.

Beoordeling

2.3 Beoordeling

2.3.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom van de aanvraag. De aanvraag heeft de watertoets goed doorstaan.

Het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater is niet van toepassing aangezien de verharding in waterdoorlatend grind wordt uitgevoerd.

2.3.2 De juridische aspecten

De aanvraag dient getoetst aan de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk ruimtelijke uitvoeringsplan "afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen". De geplande verharding als opslagruimte hoort bij het toonaangevend bouwbedrijf [REDACTED] en voldoet hiermee aan de bestemming van het bedrijventerrein volgens het GRUP. De aanvraag voldoet integraal aan artikel 5A.1 van het GRUP.

2.3.3 De goede ruimtelijke ordening

Betreffende aanvraag beoogt het verharderen van een terrein, grenzend aan het bedrijfsgebouw, teneinde dit als stapelruimte te kunnen aanwenden. Wegenserschikking en uitbreiding van het bedrijf, is bijkomende stapelruimte vereist. Uit de bijgevoegde foto's blijkt dat de verharde zone rondom het bedrijfsgebouw reeds wordt ingenomen voor opslag.

De gevraagde werken brengen de realisatie van het industriegebied niet in het gedrang. Er wordt optimaal gebruik gemaakt van het perceel, dat buiten de zone non aedificandi naast de E17, volledig als stapelruimte wordt aangewend. De aanvraag heeft geen invloed op de mobiliteit, het aantal verkeersbewegingen neemt niet toe.

In een latere fase zal het bedrijfsgebouw worden uitgebreid waarbij voormeld perceel mee opgenomen zal worden tot een architecturaal waardevol geheel.

Het college van burgemeester en schepenen heeft in zijn advies aangegeven dat zij geen uitspraak kan doen omtrent de aanvraag aangezien het perceel gelegen is in de zoekzone voor de bouw van een federale gevangenis. Uit het innemingsplan opgemaakt in opdracht van de Regie der Gebouwen blijkt slechts een 1.230m² van het terrein met oppervlakte ca. 8.000m² te worden onteigend, ter hoogte van de rechterperceelsgrens. De mogelijke inplanting van de gevangenis verhindert de betreffende werken niet. Indien de gevangenis daar zou ingeplant worden, kan de verharding zonder zware kosten weggenomen worden.

Conclusie

2.4 Conclusie

*Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing van de verwerende partij werd betekend aan de verzoekende partij bij aangetekende brief van 21 september 2010.

Het beroep door de verzoekende partij ingesteld met een aangetekende brief van 22 oktober 2010 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 25 januari 2011, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij is van oordeel dat het verzoekschrift onontvankelijk is bij gebrek aan belang. Zij stelt dat de gemeente Beveren verzoekende partij is en niet het college van burgemeester en schepenen als vergunningverlenend bestuursorgaan. Vermits de verzoekende partij geen hinder of nadeel aantoonde, kan zij evenmin beschouwd worden als derde-belanghebbende conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO bepaalt dat een beroep bij de Raad kan worden ingesteld door de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen

De Raad stelt vast dat uit de voorliggende stukken van het administratief dossier waarop de Raad vermag acht te slaan, voldoende blijkt dat het college van burgemeester en schepenen de verzoekende partij is. Uit het uittreksel van het notulenboek van het college van burgemeester en schepenen van 11 oktober 2010 blijkt bovendien voldoende dat de beslissing om in rechte te treden uitgaat van het college van burgemeester en schepenen als vergunningverlenend bestuursorgaan.

De Raad verworpt bijgevolg deze exceptie.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 4.3.1, §2, 2° VCRO.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

art. 4.3.1, §2, punt 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

- het subsidiariteitsprincipe - zoals opgenomen in art. 4.3.1, §2, punt 2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening – wordt geschonden door het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 9 september 2010 waarbij het beroep, ingesteld door de heer █████, algemeen directeur van nv █████, zijnde de aanvrager, tegen de stilzwijgende weigering van het college van burgemeester en schepenen van Beveren, betekend op 19 mei 2010, wordt ingewilligd;

De federale regering heeft immers beslist tot bouw van 4 penitentiaire instellingen, waarvan één te Beveren-Melsele op perceel in kwestie waardoor aanvraag strijdig is met beleidsbeslissing;

De westelijke driehoek van het perceel waarop door inwilliging van het beroep vergunning werd verleend, is immers gelegen in de afgebakende zone voor de onteigening en bouw van de geplande gevangenis;

- de Vlaamse Regering heeft nog geen beslissing genomen (*) tot voorlopige vaststelling van het in opmaak zijnde Gewestelijk RUP Gevangenis Beveren die de bestemmingswijziging van regionaal bedrijventerrein naar zone voor openbaar nut vast legt, basis waarop het onteigeningsplan wordt opgemaakt;

- de █████ wordt volgens het door de gemeenteraad goedgekeurde Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan en Mobiliteitsplan geknipt ter hoogte van de Biestraat om het sluiptraffic tussen de afritten Haasdonk en Kruibeke onmogelijk te maken. Dit kadert tevens in het door de Vlaamse Regering via het Oosterweelbesluit van 2010 opgenomen Mobiliteitsplan van de Wase burgemeesters (studie Intercommunale Interwaas). De gemeente dient zich aan haar genomen besluiten te houden en beroep aan te tekenen tegen de inwilliging.

...”

2.

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Verzoekster meent dat een schending van artikel 4.3.1. §2, 2° punt VCRO voorligt, aangezien het subsidiariteitsprincipe niet zou zijn gerespecteerd doordat de deputatie een vergunning toekent die in overeenstemming is met een beleidsvisie.

Artikel 4.3.1. §2, 2° punt VCRO stelt:

“het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen.”

Het subsidiariteitsprincipe vindt geen weerslag in artikel 4.3.1. §2, 2° punt VCRO. Bovendien houdt het artikel geenszins een wettelijke verplichting in om met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen rekening te houden bij beoordeling van een aanvraag, enkel een mogelijkheid.

De beleidsmatig gewenste ontwikkeling waarop verzoekster doelt betreft het realiseren van een gevangenis op een aanpalende site. In casu zou hiervoor een klein deel van het bouwperceel aangeduid zijn als te onteigenen ter verwezenlijking van de gevangenis.

Verzoekster stelt echter zelf in haar verzoekschrift dat “de Vlaamse Regering nog geen beslissing [heeft] genomen tot voorlopige vaststelling van het in opmaak zijnde gewestelijk RUP gevangenis Beveren die de bestemmingswijziging van regionaal bedrijventerrein naar zone voor openbaar nut vast legt”.

Nu er geen verplichting is om rekening te houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen, en deze ontwikkelingen daarenboven nog geenszins vastliggen, is er derhalve geen enkele legaliteitsbelemmering voor het toekennen van de vergunning.

Het is tevens duidelijk dat geen schending van artikel 4.3.1. §2, 2° punt VCRO voorligt, nu dit artikel enkel een mogelijke beoordelingsgrond aanduidt.

De deputatie houdt daarenboven –zelf al is ze hiertoe niet verplicht- weldegelijk rekening met de mogelijke toekomstige ontwikkelingen op het bouwperceel:

“Het college van burgemeester en schepenen heeft in zijn advies aangegeven dat zij geen uitspraak kan doen omtrent de aanvraag aangezien het perceel gelegen is in de zoekzone voor de bouw van een federale gevangenis. Uit het innemingsplan opgemaakt in opdracht van de Regie der Gebouwen blijkt slechts een 1.230m² van het terrein met oppervlakte ca. 8.000m² te worden onteigend, ter hoogte van de rechterperceelsgrens. De mogelijke inplanting van de gevangenis verhindert de betreffende werken niet. Indien de gevangenis daar zou ingeplant worden, kan de verharding zonder zware kosten weggenomen worden.”

In alle redelijkheid is de deputatie van oordeel dat, gelet op het feit dat slechts een beperkt deel van het bouwperceel voor onteigening is aangeduid, het niet redelijk is de aangevraagde vergunning nu reeds en in zijn totaliteit te weigeren. Daarenboven wordt enkel een grindverharding voorzien, hetgeen zeer gemakkelijk en zonder grote kosten kan worden weggehaald zodat een eventuele toekomstige ontwikkeling niet gehypothekeerd is.

*Het eerste middel is ongegrond.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.3.1, §2 VCRO luidt als volgt:

“De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

- 1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het*

- algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;*
- 2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen”*

De verzoekende partij voert aan dat het subsidiariteitsprincipe, zoals geformuleerd in artikel 4.3.1, §2, 2° VCRO is geschonden, omdat de aanvraag strijdig is met de beleidsbeslissing van de federale regering tot bouw van een penitentiaire instelling te Beveren-Melsele op het perceel in kwestie.

In de memorie van toelichting van het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, wordt bij de bepaling, die thans is opgenomen onder artikel 4.3.1, §2 VCRO, omtrent het begrip “beleidsmatig gewenste ontwikkelingen” gesteld:

*“...
Het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde in het licht van de “goede ruimtelijke ordening” in de eerste plaats rekening met de in de omgeving bestaande toestand.*

Doch ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de decretale aandachtspunten en criteria kunnen in rekening worden gebracht. Er zal daarbij wel rekening worden gehouden met de Raad van State-rechtspraak volgens dewelke de overheid die een bepaalde stedenbouwkundige politiek voert, bvb. om de collectieve voorzieningen opnieuw in de steden en gemeenten te concentreren, die politiek bekend moet maken en in concreto moet onderzoeken of een bepaald project daaraan beantwoordt.

...”

De Raad stelt vast dat artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO enkel de mogelijkheid biedt om desgevallend rekening te houden met “*beleidsmatig gewenste ontwikkelingen*”, doch dat zulks allerminst als een verplichting kan worden geïnterpreteerd.

2.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenend bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan beschikt hierbij over een discretionaire bevoegdheid. De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij in haar beoordeling de toekomstige beleidsmatig gewenste ontwikkelingen heeft betrokken, zelfs al was zij hiertoe niet verplicht. De verwerende partij stelt hieromtrent het volgende:

“ ...

Uit het innemingsplan opgemaakt in opdracht van de Regie der Gebouwen blijkt slechts een 1.230m² van het terrein met oppervlakte ca. 8.000m² te worden onteigend, ter hoogte van de rechterperceelsgrens. De mogelijke inplanting van de gevangenis verhindert de betreffende werken niet. Indien de gevangenis daar zou ingeplant worden, kan de verharding zonder zware kosten weggenomen worden.

...”

De verwerende partij heeft bijgevolg de mogelijke toekomstige inplanting van de gevangenis afgewogen in het licht van de huidige relevante in de omgeving bestaande toestand, en heeft aldus binnen haar discretionaire bevoegdheid een correcte toepassing gemaakt van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, en dit conform zowel artikel 4.3.1, §2, 1° en 2° VCRO.

Het middel van de verzoekende partij mist feitelijke grondslag en is bijgevolg ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept de schending in van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Art. 3 van de wet van 29 juli 1991:

- art. 3 van de wet van 29 juli 1991 bepaalt dat de motivering van bestuurshandelingen niet enkel uitdrukkelijk maar ook draagkrachtig moet zijn.

Het perceel, waarop bij beroep vergunning wordt verleend, paalt weliswaar aan een volgens de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voldoende uitgeruste weg, toch houdt de inwilliging van het beroep geen rekening met de onvoldoende wegbreedte van de landbouwweg voor het soort transport dat het perceel in functie van de uitbating moet bereiken.

De bestaande wegbreedte is volgens opmeting door:

- GWM architecten bvba (voor [REDACTED] nv): 3,75m

- Geomodus cvba (voor Regie der Gebouwen): 3,5m

in elk geval smaller dan de brandweervereiste van 4m verharde breedte.

Bovendien noopt de té smalle weg tot het aanleggen van een veel bredere oprit dat aangevraagd om bijzondere transporten – eigen aan een aannemersbedrijf – toe te laten het terrein te bereiken.

De minimum breedte, rekening houdend met de draaicirkel van een truck met oplegger van 18m lang (bv. kraanvervoer) is 8 tot 10m (C.R.O.W. Centrum voor Regelgeving en Onderzoek in de Grond-, Water- en Wegenbouw en de Verkeerstechniek, ‘Aanbevelingen voor de verkeersvoorzieningen binnen de bebouwde kom 2004), afhankelijk van de rijwegbreedte. De weg is hier slechts 3,5m breed en de aangevraagde oprit is slechts 6m. De deputatie heeft de aanvraag op dit punt onvoldoende gecontroleerd.

- de deputatie motiveert dat de verharding voor de meeste westelijke oprit – gelegen in de zone van 1.230m², getroffen door het ontwerp onteigeningsplan voor de gevangenis -

zonder zware kosten kan worden weggenomen, maar gaat voorbij aan de noodzaak tot het aanleggen van bijkomende verhardingen alsook het inbuizen van grachten in functie van de bereikbaarheid door het vrachtverkeer van en naar het terrein van de nv [REDACTED]. Evenmin worden voorwaarden opgelegd m.b.t. wie de kosten zal dragen voor het verwijderen van oprit en bijhorende wanneer de kavel getroffen wordt door de geplande onteigening;

De motivering van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 9 september 2010 waarbij het beroep, ingesteld door de heer [REDACTED], algemeen directeur van nv [REDACTED], zijnde de aanvrager, tegen de stilzwijgende weigering van het college van burgemeester en schepenen van Beveren, betekend op 19 mei 2010, wordt ingewilligd; schendt dan ook de motiveringsplicht.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoekster betoogt dat de formele motiveringsplicht zou zijn geschonden nu de deputatie inzake de toegangsweg en de westelijke oprit niet voldoende heeft gemotiveerd.

Omtrent de toegangsweg stelt de deputatie:

“Het terrein is bereikbaar via de [REDACTED], een 4m brede gemeenteweg in asfalt.”

Verzoekster toont niet aan dat dit niet zo is.

Verzoekster beweert verder dat door de beperkte breedte van de toegangsweg, er een veel bredere inrit zal moeten voorzien worden dan aangevraagd.

De deputatie verleent vanzelfsprekend de vergunning volgens plan. Indien de vergunninghouder dit niet alsdusdanig uitvoert, dan begaat hij een stedenbouwmisdrijf. Dit houdt echter geen verband met de beoordeling van de vergunningsaanvraag en de bevoegdheid van de deputatie.

De deputatie oordeelde niet kennelijk onredelijk door aan te nemen dat de op plan voorziene inrit voldoende breed zal zijn om effectief te worden gebruikt. Immers in het tegenovergestelde geval belette niets de aanvrager om de inrit breder aan te vragen. Gelet op het evident karakter van dit aspect van de aanvraag is niet vereist dat de deputatie hieromtrent een uitgebreide motivering voorzag.

Het tweede middel is ongegrond.

...”

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij is van oordeel dat de bestreden beslissing niet op afdoende wijze is gemotiveerd, doordat de bestaande wegbreedte onvoldoende is voor het bedoelde transport en in ieder geval smaller dan de brandweervereiste van 4 meter. Het vergunningverlenend bestuursorgaan zou aldus onvoldoende hebben gecontroleerd.

De Raad stelt vooreerst vast dat het administratief dossier geen stukken bevat waaruit blijkt dat de aanvraag ongunstig zou geadviseerd zijn door de brandweer. Bovendien vermeldt de brief van de verzoekende partij van 18 mei 2010, waarbij de stilzwijgende weigeringsbeslissing werd betekend aan de tussenkommende partij, het volgende:

“ ...

De aanvraag is gelegen aan een voldoende uitgeruste gemeente/gewestweg, met name de [REDACTED] die voorzien is van alle gebruikelijke nutsvoorzieningen.

...”

Tenslotte stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar dat het perceel toegankelijk is via de [REDACTED], een 4 meter brede gemeenteweg in asfalt.

De verzoekende partij beweert verder dat door de beperkte breedte van de toegangsweg, er een veel bredere inrit zal moeten voorzien worden dan aangevraagd. Dit blijkt echter evenmin uit het voorliggend administratief dossier.

Langs de [REDACTED] wordt volgens de ingediende plannen in de rechteruithoek een inrit van 6m breed voorzien en in de linkeruithoek een 6m brede uitrit.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij niet kennelijk onredelijk heeft geoordeeld door aan te nemen, mede op eensluidend advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, dat de op plan voorziene inrit voldoende breed zal zijn om effectief te worden gebruikt, en dat de toegankelijkheid is gewaarborgd via een gemeenteweg ([REDACTED]). De verzoekende partij toont de mogelijk onvoldoende breedte van de toegangsweg en draaicirkel van de oprit niet aan en heeft zulks bovendien in de voorafgaande administratieve procedure nooit opgeworpen.

De verwerende partij heeft bijgevolg op afdoende wijze voldaan aan de op haar rustende materiële motiveringsplicht.

Tenslotte is de Raad niet bevoegd om te oordelen over de vraag wie de kosten zal moeten dragen voor het mogelijk wegnemen van de verharding in geval van latere onteigening.

Een stedenbouwkundige vergunning wordt conform artikel 4.2.22, §1 VCRO verleend onder voorbehoud van de erbij betrokken burgerlijke rechten. Het verlenen van de vergunning houdt geen beslissing in betreffende deze rechten.

Geschillen over burgerlijke rechten behoren krachtens artikel 144 van de Grondwet uitsluitend tot de bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken. Het is niet de taak van het vergunningverlenend bestuursorgaan en evenmin van de Raad om hierover te oordelen.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv [REDACTED] is onontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 17 december 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc VAN ASCH voorzitter van de achtste kamer
 met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Eddie CLYBOUW

Marc VAN ASCH